

[Tove Lindbo Larsen]

af to organisationer: en havneorganisation og en udviklingsorganisation. Den konstruktion fandt Socialdemokratiet var en dårlig løsning, både retligt og rent praktisk.

Næste fase var lovforslaget af 23. oktober 1991, der foreslog en statslig forvaltningsenhed, hvor enhedens formue var adskilt fra statens økonomi. Nu står vi med en betænkningsretlig status er uforandret i forhold til lov nr. 109 af 29. april 1913 om Bestyrelsen af Københavns Havnevæsen. Det er meget tilfredsstillende for os, at regeringen har udtalt, at hermed er de juridiske problemer løst.

Havnens opgaver beskrives i § 1 ved, at Københavns Havn skal drive havnevirksomhed i København og tilrettelægge og gennemføre omdannelsen af de havnearealer i København, som ikke anvendes til havneformål. Vi finder, at det er en god formulering, og vi lægger vægt på, at planerne for udnyttelsen af de aflagte havnearealer koordineres med planerne for udnyttelse af statens arealer, og dér kan jeg som eksempel nævne Holmen. Vi får derved et attraktivt havneområde, der vil højne byens kvalitet.

Jeg vil gerne tilføje, at der med forslaget ikke sker nogen indskrænkninger i Københavns Kommunes planlægningskompetence. Den nuværende bestyrelse af Københavns Havnevæsen er meget stor, og der er behov for en ændret sammensætning. Det siger jeg, selv om jeg med glæde og interesse har været medlem af denne bestyrelse i mange år. Jeg mener, at der med forslaget er lagt et godt grundlag for havnens fremtid, også med den foreslåede bestyrelsessammensætning. Sammensætningen foreslås således: 3 medlemmer vælges af Københavns Kommunes Magistrat, 1 medlem vælges af Det Danske Handelskammer, 2 medlemmer af medarbejderne, og 6 medlemmer vælges af regeringen, herunder formanden. Af de seks kunne man da godt forestille sig, at der ville være flere brugerrepræsentanter imellem.

Til slut vil jeg erindre om, at der ved vedtagelsen af dette forslag ikke sker nogen ændringer for medarbejderne, jf. § 2, hvori der står, at Københavns Havn indtræder i samtlige Københavns Havnevæsens rettigheder og forpligtelser. Det omfatter således også pensionsordningerne.

Socialdemokratiet har indgået dette forlig med et stort flertal i Folketinget, fordi vi mener, at der nu er skabt mulighed for stabilitet om havnens fremtid, at Københavns Havn kan fortsætte det arbejde, som er godt i gang, skabe en aktiv erhvervsvirksomhed, en basishavn og en god arbejdsplads for mange mennesker. Den vil som sådan efter vores opfattelse være et godt aktiv for byen København og dens borgere.

Eva Møller (KF):

På Det Konservative Folkepartis vegne er jeg meget glad for og tilfreds med, at vi kan vedtage endnu et af regeringens forslag med et bredt flertal.

Dette forslag vil ligesom de foregående forslag give et løft til Københavns Kommune. Det skete første gang med forslaget om Øresundsbroen, dernæst med lovforslaget om Ørestaden, som vi behandlede for et øjeblik siden, og nu med forslaget om Københavns Havn.

Jeg mener, at der ikke alene er bred opbakning om forslaget herinde, men også stor tilfredshed med det uden for Folketinget. Det skyldes naturligvis, at man fra regeringens side har lyttet til de signaler, vi har fået i tiden mellem førstebehandlingen – eller jeg skulle måske endda sige førstebehandlingerne – og indgåelsen af forliget om forslaget.

Det er værd at notere sig, at havnen bevares som en enhed, og at det skal sikres, at der fortsat drives havnevirksomhed, herunder at Københavns Havn fortsat skal være en basishavn. Men derudover skal organisationen – nu er der jo kun én organisation, mens der i det oprindelige lovforslag var to – også forestå planlægningen for og omdannelsen af de arealer, der ikke længere bruges til havneformål.

At der kun bliver én organisation betyder også, at pengene vil blive i havnen, at der ikke skal ske overførsel mellem to organisationer.

Jeg har også med glæde noteret mig, at vi kun får én bestyrelse, at denne bestyrelse for det første er så lille, at den bliver arbejdsduelig, og at den for det andet er sammensat af repræsentanter for regeringen, Københavns Kommune, erhvervslivet og medarbejderne. Alle relevante parter er repræsenteret, og dermed sikrer vi os, at den kan arbejde og kan tage de samfunds- og erhvervsøkonomiske hensyn, som nødvendigvis skal tages for at få